

Сивкави му сж перата,
Ала нѣматъ пѣстрота,
Но ноктитѣ на краката,
Му сж криви — страхота!

Вижда той съ очи далеко,
Клюнѣтъ му е катъ коса,
А съ крилѣ си хвърка леко
Горѣ въ сини небеса.

Ако зърне птичка, агне,
Зайченце, или сърна,
Ще се спусне да ги грабне
Отъ небесна вишина.

В. Ив. Стояновъ.

Лисица и капина.

(Басня).

Една гладна лисица тръгнала да си търси храна. Като ходила нататъкъ, случайно паднала на една добръ узрѣла капина. Веднага, безъ да мисли много, гладната лисица посѣгнала да откъсне отъ плодетѣ ѝ. Но въ бързината си, тя си одраскала и разкървала лапитѣ:

— О, бодливо растение! така ли трѣбва да се постѣпва, когато се търси услуга и помощ?

— А кой те е излъгалъ, отвърнала капината, че азъ правя услуги?

Прѣвѣлъ : Теменужковъ.

